



การแสดงผลงานศิลปกรรม
ของนักศึกษาคณะจิตรกรรม ประติมากรรม และ ภาพพิมพ์
มหาวิทยาลัยศิลปากร

Rama IX Art Museum Foundation

ART EXHIBITION
BY STUDENT OF FACULTY
OF PAINTING SCULPTURE
AND GRAPHIC ARTS
SILPAKORN UNIVERSITY



Rama IX Art Museum Foundation



คำนำ

คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ เป็นคณะวิชาแรกของมหาวิทยาลัยศิลปากร ทำการเรียนการสอนทางด้านการสร้างสรรค์ศิลปะมาด้วยระยะเวลาที่ยาวนานถึง 48 ปี เริ่มแรกด้วยการเปิดสอนเพียง 2 สาขาวิชาคือ สาขาจิตรกรรม และสาขาประติมากรรม ต่อมาเพื่อให้ทันต่อการพัฒนาในด้านวิชาการศิลปะและเป็นการตอบสนองความต้องการของสังคม เราจึงได้ขยายสาขาวิชาให้กว้างขวางมากขึ้น แต่อยู่ในขอบเขตของการเรียนการสอนสร้างสรรค์ศิลปะในด้านทัศนศิลป์ ปัจจุบันคณะจิตรกรรมฯ มีภาควิชาทั้งสิ้น 5 ภาควิชาคือ

ภาควิชาจิตรกรรม

ภาควิชาประติมากรรม

ภาควิชาภาพพิมพ์

ภาควิชาศิลปะไทย

ภาควิชาทฤษฎีศิลป์



เลขที่ 11 ถนนศรีนครินทร์ แขวงสีกัน
เขตบางรัก กรุงเทพฯ 10500
Tel. 235-9285-9 Fax. 235-9286

แน่นอนที่สุด ที่ในกระบวนการของการสร้างสรรค์ศิลปะนั้นจะต้องสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกับสังคมที่แวดล้อมอยู่ ในการเรียนการสอนศิลปะนั้นผู้สร้างจำเป็นต้องคำนึงถึงผู้ชม ดังนั้นการเผยแพร่ให้ความรู้ในเรื่องของศิลปะ ในรูปแบบของการแสดงนิทรรศการจึงเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาที่เราเน้นถึงความสำคัญนี้อยู่เสมอ

ตามโครงการนิทรรศการประจำปีทุกปีของคณะจิตรกรรมฯ นั้น มีทั้งสิ้น 4 ครั้ง คือ นิทรรศการศิลปกรรมของอาจารย์คณะจิตรกรรมฯ นิทรรศการศิลปินพันธ์ นิทรรศการผลงานศิลปะของนักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ และนิทรรศการผลงานของนักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ในส่วนภูมิภาค

การแสดงผลงานนิทรรศการที่ปรากฏในครั้งนี้เป็นนิทรรศการผลงานศิลปะของนักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ซึ่งในปีที่เราเลือกจัดที่หอศิลป์ วังท่าพระ มหาวิทยาลัยศิลปากร และหอศิลป์ปิ่นมาลา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ประกอบด้วยผลงานการเรียนในวิชาต่างๆ เช่น จิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ ศิลปะไทย วาดเส้น องค์ประกอบศิลป์และทฤษฎีศิลป์ มีจำนวนทั้งสิ้นประมาณ 150 ชิ้น เราหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลงานในครั้งนี้จะเป็นที่ชื่นชอบและได้ให้ความรู้ความเข้าใจในศิลปะเพิ่มขึ้นกว่าที่เป็นอยู่

(นายพิษณุ คุภาณมิตร)

คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์





จิตรกรรม

.....



ภาพเหมือน

นายวสิน กระแสร์กุล ชั้นปี 2



หุ่นนิ่ง

นายสุนันท์ สุขวโรตม

ชั้นปี 2



หุ่นนิ่ง

นายณพรัตน์ ทองสุข



"สายลมบนผิวน้ำ"

นายบริรักษ์ สุกตริยวรพงศ์

ชั้นปี 5



UNTITLED

นายวิชา วิรัชดำรงค์

ชั้นปี 4



"UNTITLED"

สัญญา ยศแก้ว ชั้นปี 4



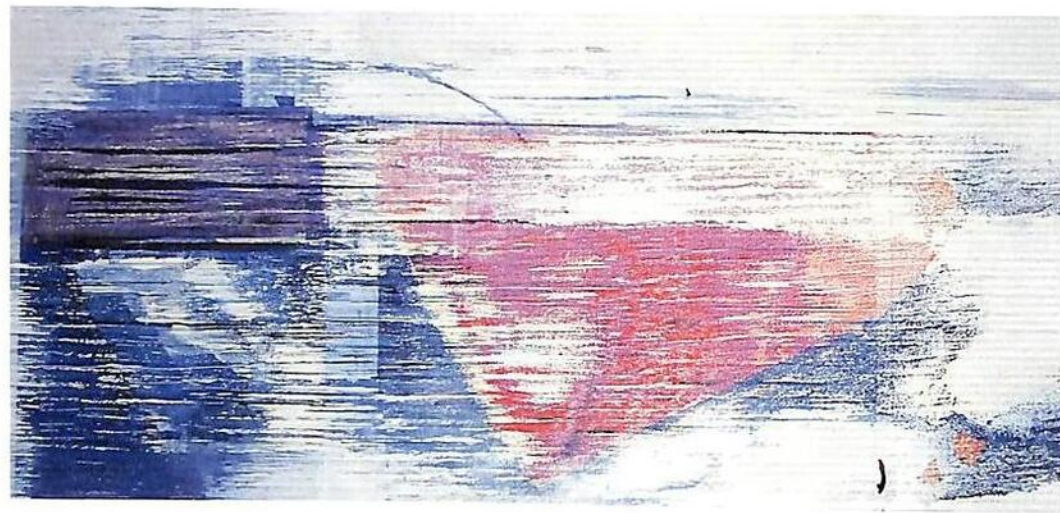
Pelikan



สรรค์สร้าง อย่างมืออาชีพ



สปีเตอร์ ฟิลีแกน สรรค์สร้าง อย่างมืออาชีพ



VIBRATION OF COLOURS AND LINES

นายธนาธิป จักรเวช
ชั้นปี 5



“ชีวิตในธรรมชาติ”

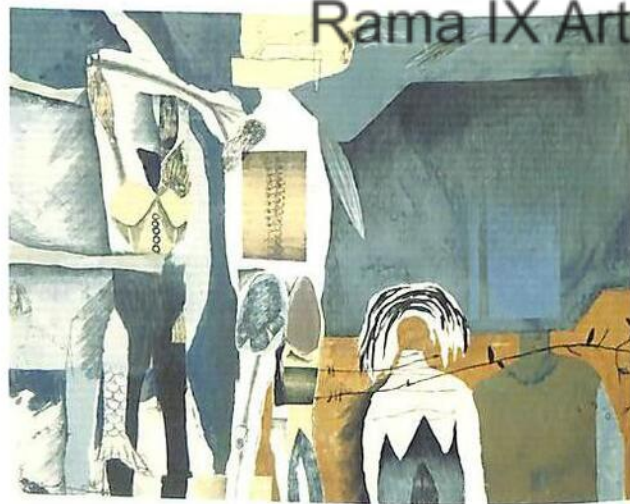
นายสุเมธ จันทร์คง

ชั้นปี 3



PARADE IN PARADISE

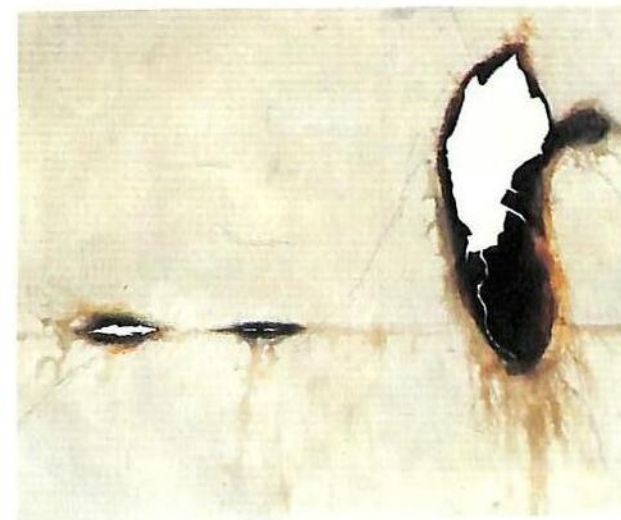
นางสาวกัญญา ดาโสภา
ชั้นปี 5



SHE CANT SWIM

นายยุทธนา ศาสนเที่ยง
ชั้นปี 5

Rama IX Art Museum Foundation



“สิ่งจะแห่งวิญญู”

นายยุทธ สุกุลชาติ

ชั้นปี 4



MEMBERSHIP



นายกัมปนาท ธารสุวรรณ

ชั้นปี 4

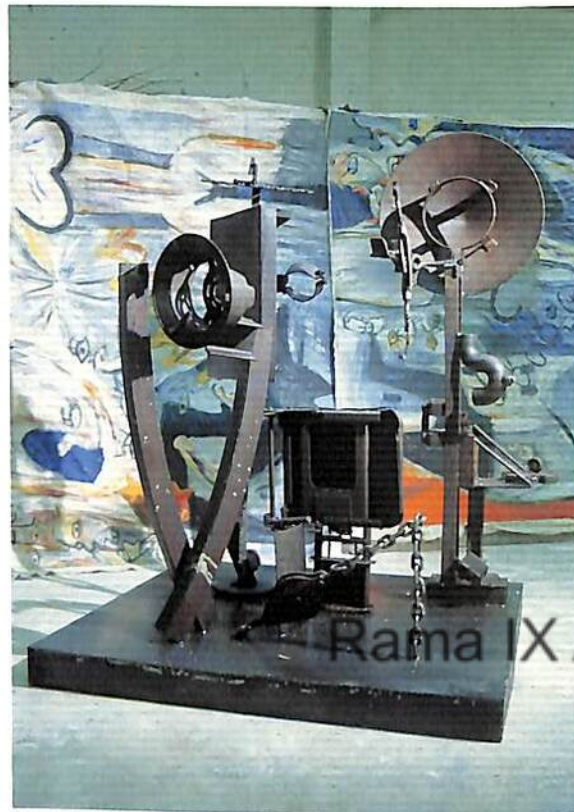


ROCK GARDEN BEACH



Sculpture

ประติมากรรม



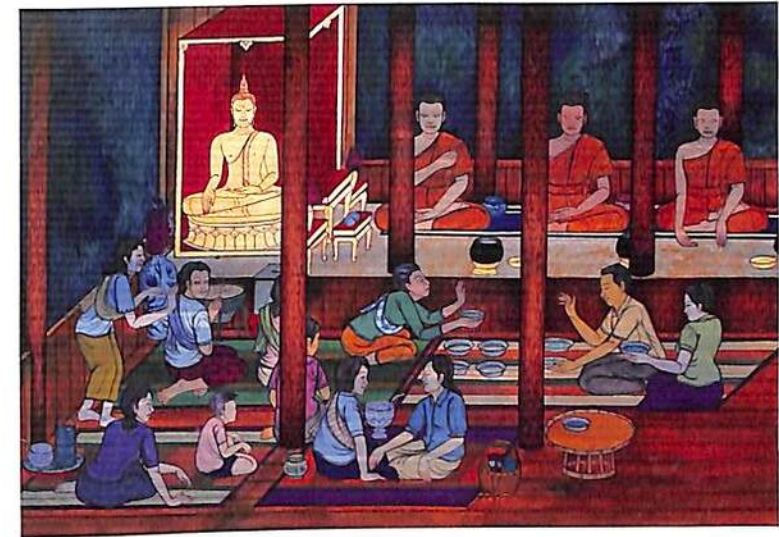
"DANCER" นายภาณุธร เชิดชู
ชั้นปี 4

"ครอบครัว" นายสัมพันธุ์ เสนาเทศ
ชั้นปี 5

"บริสุทธิ์" นายจารุพงษ์ พลชัย ชั้นปี 2

Thai Art

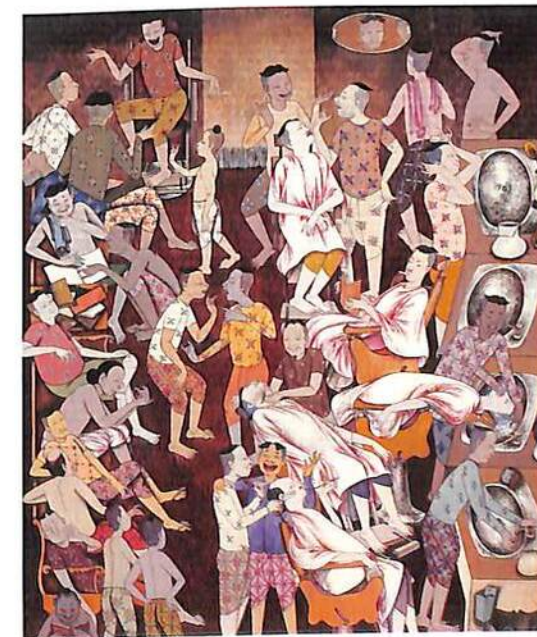
ศิลปะไทย



"สร้างสรรค์"

นางสาวพจมาลย์ พงษ์ธานี

ชั้นปี 3



"ร้านเสริมสวย"

นายจักรพรรดิ รัตนจันทร์

ชั้นปี 4

Rama IX Art Museum Foundation

ad&art

ทัศนศิลป์ ความปราณีต ในรสชาติอาหาร



“ทิพย์สถาน”

นายฉัตรชัย ศิริพันธ์



“ไทยประเพณี”

นายพงษ์รัฐ เวียกจิน



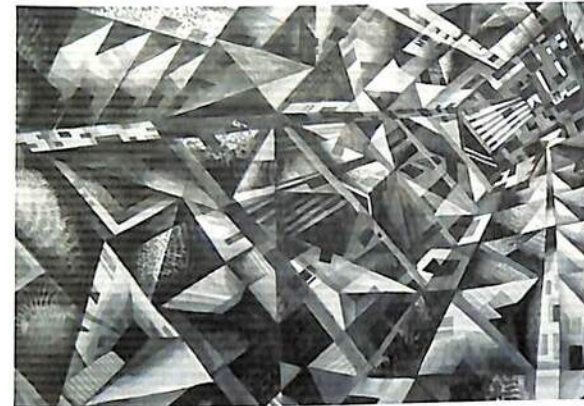
“สร้างสรรค์”

นางสาวกุลจิรา โกคาแดง



Composition

องค์ประกอบศิลป์



“มิตีความลึก”

นายศิรินิตย์ ตีรุจเจริญ ชั้นปี 1



นายจิโนรส รุ่งสกุล
ชั้นปี 1



นางสาวกุลจิรา



มูลนิธิ
หอศิลปะแห่งรัชกาลที่ ๙
RAMA IX ART MUSEUM FOUNDATION

เลขที่ 11 ถนนพหลโยธิน แขวงสีพระยา
เขตบางเขน กรุงเทพฯ 10300
Tel 0255-9285-0 Fax 0255-9285



VI NI RUJ GALLERY

Drawings

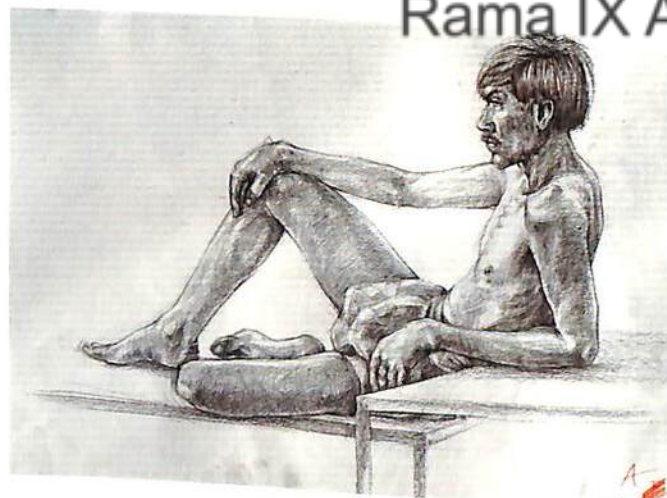
วาดเส้น



นายมงคล กุลประเสริฐศรี



นายไพโรจน์ วัชรขจร

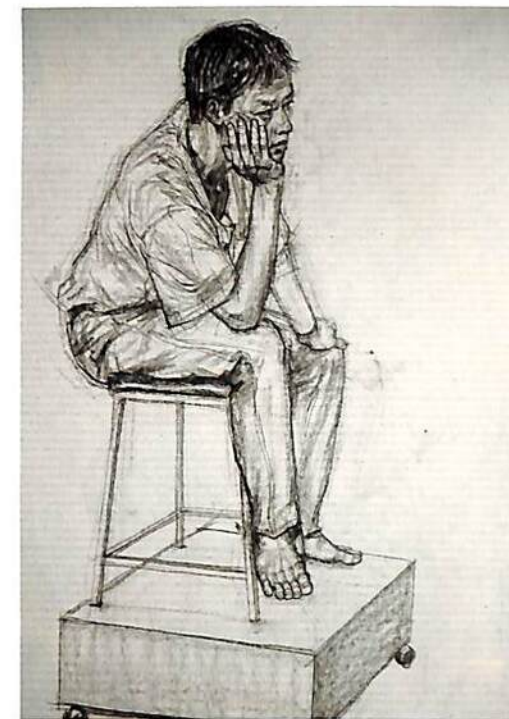


นายมงคล กุลประเสริฐศรี

Rama IX Art Museum Foundation



นายณพล สาริมา



นายอาวัน เล็กเจริญสุข

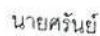
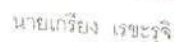


นายณกมล วิรุฬห์ชาติพันธ์



เมล็ดตงโม ตรา M16

ทอมมัน อร่อย ถูกอนามัย TEL. 4201501



ผศ.สมพร รอดบุญ

นอกจากนี้จากกรณีที่ศิลปินต้องมาเล่นฟรีจนหมดตัว
ศิลปิน เพื่อหาเงินมาเล่นก็ สามารถหาเงินที่ ไม่

นอกจากนี้ยังเป็นจุดที่พบ "ร่องรอยการก่อวินาศกรรม" อย่างชัดเจน พบสารไนโตรเจนเหลวที่ติดอยู่บนเสื้อผ้านักบินเรือดำน้ำเหนือคาบสมุทรคอคอดกระ และพบร่องรอยการก่อวินาศกรรมเพิ่มเติมบริเวณลำเรือดำน้ำที่จมอยู่ใต้น้ำบริเวณปากอ่าวไทย ซึ่งนักบินเรือดำน้ำที่เสียชีวิตมีชื่อว่านายพันเอก พิชัย นิลนาค ผู้บังคับการเรือดำน้ำที่ ๖๐๓ ของกองทัพเรือไทย ซึ่งเสียชีวิตเมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ขณะปฏิบัติภารกิจในทะเลจีนใต้



1. ประติมากรรมกลางแจ้ง ผลงานของ สถาปัตย์

ขนาด 437 180 180 มม.

ทำขึ้นในปี ค.ศ. 1983

การณ้สำคัญ หรือเรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลสำคัญ ซึ่งทำให้ผู้ต้องติดตามจากภาพและได้รับความรู้ไปในตัวด้วย

ภาพเขียนเหล่านี้มักจะเป็นภาพที่แสดงความเป็นเอกลักษณ์ของสถานที่ สัญลักษณ์เช่นลำต้นของเมืองบางภาพอาจจะมีการละเลยที่จะแสดงประตูเมือง การไถ่ถอนเมือง ล้อเลียนบุคคลสำคัญๆ ในลักษณะที่ขบขัน ในรูปแบบที่แสดงเผด็จการที่โหดร้ายให้กับผู้ชม บางทีอาจจะเป็นการล้อเลียนของศาสนาซึ่งกำลังเป็นที่นิยม หรือคำขวัญอันเป็นที่ชื่นชอบของเด็กๆ บางครั้งศิลปินยังใช้ภาพเขียนของตนเป็นเหมือนสื่อกลาง เพื่อโน้มน้าวใจคนดู คำนี้เป็นที่ถกเถียง ศาสนา ความรักชาติ การอยู่ร่วมกันด้วยความสันติสุข การต่อต้านสงคราม และ ความรุนแรงเป็นต้น

งานศิลปะในแนวระนาบ "สตรีท เพ้นติ้ง" นี้
ศิลปินจะเขียนบนผนังบ้านเพื่อที่นักท่องเที่ยวของตน เป็น
"ศิลปินได้" หรืออาจได้ใช้เครื่องมือมาจากรายการ
และอาจเขียนในลักษณะที่เห็นเพื่อจะได้ดูตามตึกสูงๆ
ได้ เห็นแล้วจะขบขัน สนุกสนานได้ คือเป็นงานที่หา
ได้ยากและมีความหมายที่ลึกซึ้งและน่าสนใจยิ่งกว่า
การเขียนภาพธรรมดาๆ จะสนใจหรือไม่ เห็นแล้วจะต้อง
ไปดูบ้าง แล้วจะเห็นว่าศิลปินมีจิตวิทยาและฝีมือ

สถานที่เลยขอนแก่น ภาพเขียนที่สำเร็จโดยสมบูรณ์แล้ว เป็นเหมือนสมบัติของสาธารณชน ซึ่งทุกคนมีสิทธิเสมอภาคที่จะชื่นชมกันได้อย่างทั่วถึง และไม่ต้องเสียเงินค่าผ่านประตูเพื่อเข้าชมผลงาน เช่นเดียวกับพิพิธภัณฑ์หรือหอศิลป์บางแห่ง

ข้อดีอีกประการหนึ่งของ “สตรีท อาร์ต” นั่นก็คือ ในขณะที่ขับรถผ่านไปมาท้องถนน หรือในขณะที่รถติดสัญญาณไฟแดง ก็ยังมีภาพเขียนที่สวยงามตามผนังตึกหรือกำแพงให้ดูแก่กลุ่มและแก่เมื่อไปในตัวด้วย ภาพเขียนเหล่านี้มักจะเข้าถึงประชาชนคนดูส่วนใหญ่ได้ง่าย เพราะมีเรื่องราวเนื้อหาที่ผู้คนรู้จักคุ้นเคย มีความสัมพันธ์กับชีวิตและสังคม ตัวอาคาร ผนังหรือกำแพงที่ใช้เขียนภาพเปรียบได้กับผืนผ้าใบขนาดใหญ่ที่ประชาชนทั่วไปสามารถเดินไปเดินมาเพื่อสำรวจเรื่องราว ตลอดจนศึกษาเทคนิควิธีการต่าง ๆ ได้อย่างอิสระ ยิ่งได้ดูภาพจากระยะที่ไกลออกไปก็จะเห็นภาพโดยส่วนรวมชัดเจนยิ่งกว่าอยู่ในระยะใกล้ๆ มาก

ภาพเขียนในที่สาธารณะเหล่านั้น มักมีสีสันสดใส สะดุดตา ภาพเขียนบางภาพจะมีความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมเป็นอย่างดี จนแทบจะดูไม่ออกว่าเป็นภาพเขียนหากมองจากระยะไกลๆ เพราะเนื่องจากภาพมีลักษณะลวงตามาก อาจเป็นเพราะฝีมือของศิลปินที่เขียนภาพให้ดูเหมือนจริงมาก มีการใช้ระยะภายในภาพซึ่งดูตื้นลึก ใกล้ไกล ดูเป็นจริงเป็นจังจนแทบไม่ภาะเชื่อว่าจะเป็นภาพเขียน บางภาพจะมีลักษณะที่ตรงกันข้ามกับสภาพแวดล้อมอย่างเห็นได้ชัดแลดูเป็นจุดเด่น

ภาพเขียนในแนวของ “สตรีที่ เพ้นดิ่ง” มีรูปแบบหลากหลาย ทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม ส่วนที่เป็นภาพแบบนามธรรมมักจะมีการออกแบบที่ลงงาม มีการใช้สีซึ่งดูเ็นเมือตา ถึงแม้ว่าภาพจะไม่มีเรื่องราวก็ตาม แต่ก็เหมือนือหาของรูปทรง เส้น หรือสี ที่สัมพันธ์กับเนื้อที่และตัวอาคาร หากเป็นภาพแบบรูปธรรม ก็จะมีการใช้สัญลักษณ์อย่างง่าย บางภาพอาจจะมีความหมายลึกซึ้ง บอกเหตุการณ์ หรือเล่าเรื่องราวต่างๆ ที่ทำให้ผู้ดูเข้าใจได้ไม่ยาก เมื่อใดที่ภาพเขียนอยู่ในสภาพทรุดโทรม ก็มักจะได้รับการซ่อมแซมหรืออาจจะลบทิ้งแล้วเขียนขึ้นใหม่เป็นการสร้างบรรยากาศใหม่ๆ ให้กับสถานที่ มีการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมในลักษณะที่ไม่ซ้ำซากจำเจจนน่าเบื่อ ศิลปินที่สร้างสรรค์ผลงานในแนวนี้นิยมคำนึงอยู่เสมอว่าการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมต้องสัมพันธ์กับผู้คนด้วยผลงานของเขา มีชีวิตชีวาเพื่อให้แต่ละสิ่งมีชีวิตในส่วนประกอบของตัวที่ตนถนัดนั้น



2. ประติมากรรม และสิ่งแวดล้อม ผลงานของ
อาเย็คทำขึ้นในปี ค.ศ. 1983/84

ภาพเขียนของศิลปินที่ท่า “สตรีที่เพิ่งดื่ม” จะมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา วัสดุที่ใช้เช่น สี ต้องมีคุณภาพที่คงทนถาวร และสามารถจะทำความสะอาดบนพื้นผิวได้โดยไม่ทำให้ภาพเสียหาย สภาพของภูมิอากาศก็มีผลกระทบต่องานประติมากรรมนี้มาก นอกจากนี้แสงเงาซึ่งเกิดจากแสงแดดในเวลาต่างๆ กัน แสงไฟทั้งในเวลากลางคืน การเคลื่อนไหวของคน หรือการบนท้องถนนที่แล่นผ่านไปมา จะทำให้ภาพดูมีการเปลี่ยนแปลงได้เช่นกัน เวลาที่แสงแดดจัดจะสดใส ในขณะที่ฝนตกหรือมีหมอกฝนภาพจะดูจางเลือนไม่ชัดเจน ในฤดูหนาวขณะที่บรรยากาศโดยส่วนรวมค่อนข้างจะซึมเซานั้น ภาพบนผนังจะมีสีจืด ขาว เสื่อม ให้บรรยากาศที่คลอเคล็นสภาพแวดล้อมมีชีวิตชีวาบ้าง นอกจากนี้ภาพเขียนในย่านแออัดจะช่วยให้ความที่บ่งบอกถึงคนตาบอดได้บ้าง

อย่างไรก็ตามภาพเขียนต่างๆ ตามท้องถนนหรือตามตึกวามบ้านช่องที่ผู้คนได้พบเห็นอยู่ทุกวันนี้ จนเกิดเป็นความเคยชินนั้น มีผลต่อความรู้สึกของชาวเหล่านั้นอย่างไรไม่รู้ตัว เขาอาจจะคิดว่าตนเองมิได้มีความสนใจเท่าใดนัก แต่แท้จริงแล้วภาพเขียนเหล่านั้นจะติดตา และอยู่ในความทรงจำของเขาได้นาน บางคนอาจจะกลายเป็นคนช่างสังเกตหรือกลายเป็นนักวิจารณ์ภาพเขียนสมัครเล่นไปเสียก็ได้ นี่คือลักษณะของการมีงานและการได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม

นอกจากนี้จากศิลปะในแนวของลัทธิทิวทัศน์
แล้ว หากจะศึกษาแนวการสร้างสรรศิลป์เพื่อ
สาธิตพระนิมิตต์โดยจิตจนกระทั่งปัจจุบัน จะพบว่า
แหล่งชุมชนต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นที่ใดในโลกมักจะตั้ง
มีบริเวณพื้นที่กว้างเป็นลาน ซึ่งแวดล้อมไปด้วยตัว
อาคารหรือสิ่งก่อสร้างทางสถาปัตยกรรมขนาดต่างๆ
กัน ลานเหล่านี้เป็นศูนย์รวมของคนทุกเพศทุกวัย ทุก

ชั้นวรรณกรรมระดับดิปัญญา และทุกอาชีพ เป็น
 ลานอเนกประสงค์ที่มีความสำคัญต่อชีวิตประจำวัน
 คือเป็นสถานที่ที่ใช้พักผ่อนหย่อนใจ พบปะสังสรรค์
 สนทนา และใช้เป็นทางเดินหรือทางผ่านสำหรับผู้คน
 ที่สัญจรไปมา ในสถานที่เหล่านี้มีชีวิตในตัวของมันเอง
 นอกเหนือจากสิ่งที่กำลังมาแล้ว บริเวณลานในลักษณะ
 นี้ มักจะเป็นที่ตั้งของลวดลายหรือบุคคลสำคัญ
 หรือบางแห่งจะมีลวดลายที่เป็นสัญลักษณ์แทนบุคคล
 เหตุการณ์หรือสัญลักษณ์ประจำเมืองต่าง ๆ

ในปัจจุบันซึ่งเป็นสมัยของความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมของคนในเวลานี้จึงเป็นสิ่งกลมกลืนใหม่ สภาพของบ้านเมืองเริ่มแปรสภาพไปในทางที่ดีขึ้น สภาพแวดล้อมเหล่านี้ได้เป็นแรงจูงใจให้ศิลปินหลายท่านสร้างสรรค์งานศิลปะให้สอดคล้องกับยุคสมัย และกาลเวลา ประติมากรรมในที่สาธารณะจากสมัยดั้งเดิมอาจมีรูปแบบที่ไม่สวยงาม อนุสาวรีย์ที่เคยมียักษ์คนจะเป็นแบบเหมือนจริงค่อย ๆ ถูกประติมากรรมที่มีลักษณะสมัยใหม่เข้ามาแทนที่ อย่างไรก็ตาม การสร้างสรรค์งานของประติมากรในยุคนี้ ได้ขยายขอบเขตของความคิด รูปแบบเทคนิควิธีการ ตลอดจนการใช้วัสดุที่มีความแปลกใหม่ ยืดหยุ่นมากขึ้นในทางประติมากรรมรูปแบบใหม่ มีลักษณะที่วิจิตรในสมัยที่มีความหมายต่อศิลปินมากขึ้นอย่างมาก ศิลปะในแนวนี้เป็นศิลปะของชุมชน (URBAN ART) หรือเป็นศิลปะเพื่อส ชนชน (PUBLIC ART)

ศิลปินร่วมสมัยท่านหนึ่งซึ่งเป็นชาวเยอรมัน ได้เลือกสรรที่จะสร้างงานศิลปะเพื่อสาธิตแนวใหม่ทางศิลปะ และ เป็นที่รู้จักและนิยมกันอยู่บ้างทั้งชาวไทย ในในยุโรป ศิลปินท่านนี้คือ ฮอยเทค แฮร์เบิร์ต ฮาเย็ค (OTTO HERBERT HAJEK) ผลงานประติมากรรมในระยะเริ่มแรกของเขาเป็นรูปทรงแบบนามวิ-
มุกมีหลายชิ้นโดยทั้งหมดเป็นรูปแบบนามธรรม โดยปราศ
นี้ยังทำประติมากรรมเป็นรูปทรงของพระเยซู ที่มีลักษณะ
เป็นแบบสมัยใหม่ ไม่เก็บรายละเอียดของรูปร่างหน้า
เหมือนจริง

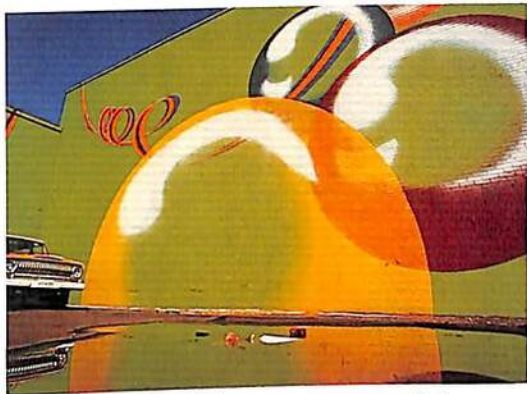
นับตั้งแต่เข้าร่วมด้านทศวรรษที่ ๖ ค.ศ. ๑๙๖๐ เป็นต้นมา ฮาเย็คได้เริ่มผลิตผลงานตามทิศทางเสรีนิยม และมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับในฐานะของ "STREET ARTIST" ซึ่งหมายถึงศิลปินที่หัวก้าวหน้าตามท้องถนน หรือต่อผืนผนังอาคารบ้านเรือนที่อยู่บนวิถีชนชั้น ในปี ค.ศ. ๑๙๖๔ เขาได้กลายเป็นชาวพาดหัวตามหน้าหนังสือพิมพ์ ที่ไม่มีเหตุผลนิยมเสรีภาพที่เขาเกิดความคิดและศรัทธาต่อระบบที่จะนำไปสู่ระบบทุนนิยมและบ้านเรือนในเมืองเอตลิงเงิน

(ESSLINGEN) นอกจากนี้เขายังได้ทำสีทางเดินเป็นสีต่างๆ นับเป็นสิ่งแปลกใหม่ที่จะก่อให้เกิดปฏิกิริยาตอบโต้จากสาธารณชนเป็นอย่างมาก สีที่เขาระบายลงบนทางเดินเป็นแถบสีต่างๆ กันนั้น เรียกว่า "COLOUR PATH" แถบสีเหล่านี้ได้ถูกขยายขอบเขตของมันออกไปในพื้นที่ของสิ่งอื่น ๆ ที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียง คือแถบสีกลางสี จะเป็นสีที่ทางที่นำไปสู่ตัวอาคารซึ่งด้านหน้าของตัวอาคารจะมีการใช้สีและรูปทรงที่มีมันส์กันกับแถบสีบนทางเดิน และเมื่อก้าวเข้าไปในตัวอาคารก็จะปรากฏรูปทรง และสีในลักษณะเดียวกันบนผนังและเพดาน

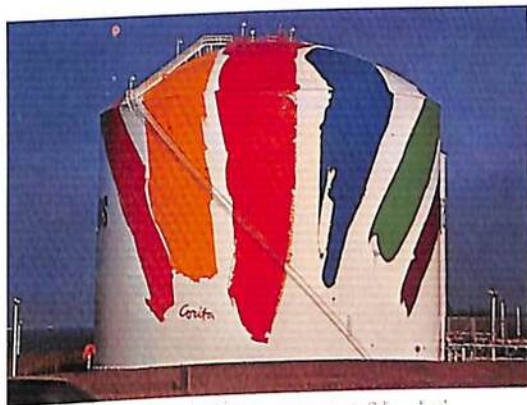
งานในลักษณะนี้เป็นารแสดงให้เห็นความคิด
ของศิลปินที่ต้องการเชื่อมโยงพื้นที่ภายนอก และภายใน
ตัวอาคารให้มีความผสมกลมกลืนกันอย่างเือกภาพ
มีผลกระทบอย่างสูงต่อการณ์ผิวน้ำคือการเห็นและ
มีผลกระทบทางด้านจิตวิทยา คือ ความรู้สึกที่เกิด
ขึ้นกับคนดู นับได้ว่าเป็นงานศิลปะแนวหนึ่งที่มี
ประสบการณ์ในลักษณะต่างๆ

ผลงานของเขานำเสนอในทางเดินนั้น อาเย็คได้ทำ
ขึ้นหลายครั้งตามสถานที่ต่างๆ เช่นในปี ค.ศ. 1964
ได้ทำขึ้นเพื่อแสดงรวมกับการแสดงศิลปะร่วมครั้งใหญ่
ของเวนิส ซึ่งมีชื่อเรียกว่างาน "อีพอคอนต้า ครั้งที่
Foundation 3" ในมิวนิคเคสเซล (KASSEL) ใน
เยอรมนี นอกจากนี้ยังมีงานร่วมกับนิทรรศการ อีพ
อาร์ต (OP ART) ในเฮลลิงเงน ในปี ค.ศ. 1966
ไม่เพียงเท่านั้นเขายังได้วางสรรคผลงานศิลปะในงาน
สถาปัตยกรรมด้วย งานในลักษณะดังกล่าว มีส่วน
สำคัญทำให้ผู้ชมได้ประจักษ์ในความวิจิตรและงดงาม
ซึ่งใช้ให้เห็นว่าพื้นที่ต่างๆ ซึ่งเป็นพื้นที่ว่าง หรือพื้นที่
ของสิ่งใดก็ตาม งานศิลปะที่สร้างขึ้นโดยมีมือและสติ
ปัญญาอันล้าลึกของศิลปินนั้น สามารถจะเนรมิตให้
พื้นที่หรือบริเวณว่างเหล่านั้นมีชีวิต มีความหมายขึ้น
อย่างไม่น่าเชื่อ ผลงานในแนวนี้ของอาเย็คจะมีปรากฏ
อยู่ทั่วไปตามเมืองสำคัญต่างๆ ในเยอรมนี จุดมุ่งหมาย
สำคัญในการผลิตงานเหล่านั้นขึ้นมาก็คือการรวมกัน
ของงานศิลปะกับพื้นที่ว่างหรือพื้นที่ต่างๆ อันเป็นพื้น
ที่สาธารณะ

เป็นที่น่าสังเกตว่า อาเย็ดต้องการให้งานศิลปะ
ของเขาซึ่งเป็นงาน COLOUR PATH นั้นเป็นแรง
กระตุ้นให้ผู้ได้พบเห็นหรือสยุมรมานไปมาได้ เริ่ม
รู้จักใช้ความสังเกต เริ่มให้ความสนใจและตระหนัก
ในความสำคัญของสภาพแวดล้อม ที่ถูกแปรสภาพไป
จากเดิมได้สวยงามศิลปะ ประคนะ ในการมรงานศิลปะ
ของสเถาณชนรจก้าไปจากเดิม งานจิตรกรรมตา



3. "พื้นที่สีเขียว" ผลงานของ ลุยเซ็นท์, กาสคอน และมิววัลลิตี สิวาบท
ทำขึ้นในปี ค.ศ. 1973 อยู่ใน
มอนทรีออล ประเทศแคนาดา



๔. "ไมโคร" ผลงานของ ดนวิทย์ เต๋อเม่
ทำขึ้นในปี ค.ศ. ๑๙๗๑ โดยต้น
ไม้ คอมพิวเตอร์ ขยี้มีลักษณะดังนี้

ที่เคาะเข้าในกันนั้น จะไม่มีขอบเขตเพียงแค่นี้ในงานที่
สร้างชิ้นบนผืนผ้าใบ หรือศิลปินทำขึ้นเพื่อไว้สำหรับ
แสดงตามหอศิลป์ หรือพิพิธภัณฑ์เท่านั้น แต่ศิลปะ
ของฮายเอด์ได้ออกมามีบทบาทร่วมกับสาธารณชน ใน
ที่สาธารณะได้อย่างสัมฤทธิ์ผล

นอกจากงานที่มีลักษณะเป็น 2 มิติ เช่นแถบ
สีบนลานดินหรือบนผนังแล้ว อาศัยยี่ห้อได้สร้างงาน
ประติมากรรมที่มีความเป็น 3 มิติ ให้สาธารณชน
ได้มีโอกาสสัมผัสและได้ประสบการณ์ร่วมด้วย บางครั้ง
ประติมากรรมของเราจะเป็นงานที่ผู้คนสามารถจะเดิน
เหยียบย่ำได้ บางประเภทก็สร้างขึ้นเป็นสัญลักษณ์มี
รูปแบบเป็นนามธรรม ซึ่งล้วนมีขนาดใหญ่ ประติมา
กรรมของเขามีความสัมพันธ์กับเมืองกับงาน COLOUR
PATH และสัมพันธ์กับงานทางด้านสถาปัตยกรรม เป็น

งานศิลปะที่อยู่ท่ามกลางพื้นที่ของตัวอาคารทั้งภายนอก
และภายใน (ART IN ARCHITECTURAL SPACE)

ฮาย็คเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จสูง ถึงแม้ว่าในระยะเริ่มแรกที่เขามีความคิดในการนำเสนอศิลปะต่อสาธารณชนด้วยการระบายสีภาพลงบนถนน หรือกำแพง ซึ่งในรูปแบบหนึ่งของงานจิตรกรรมนั้น ไม่เป็นที่ยอมรับ ไม่ได้รับการสนับสนุนและก่อให้เกิดปฏิกิริยาในทางลบเป็นอย่างมาก อีกทั้งยังได้รับการดำเนินคดีต่อนักอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมว่างานศิลปะของเขาทำลายสภาพแวดล้อมโดยสิ้นเชิงก็ตาม แต่เขาก็ยังพยายามต่อสู้และไม่ถอยย่นที่จะสร้างสรรค์งานในแนวที่เขาปรารถนาต่อไป อุปลรรคหรือปัญหาต่างๆ มิได้ทำให้เขาหมดกำลังใจ และต่อด้วยความศรัทธาตลอดจนความมุ่งมั่นอย่างแท้จริง ในที่สุดงานศิลปะเพื่อสาธารณะของเขาก็เป็นที่ยอมรับ เป็นที่ชื่นชอบอย่างกว้างขวางในสังคมปัจจุบัน และเป็นที่น่าสังเกตว่างานศิลปะในแนวของเขายังเป็นสิ่งที่ศิลปินอีกจำนวนไม่น้อย ได้นำไปสร้างสรรค์บ้างทั้งในยุโรปและอเมริกา

อย่าเข้าใจตามไม่ว่าจะเป็นศิลปะในรูปแบบของ
ลัทธิเพ้นต์ติ้ง หรือประติมากรรมที่สร้างขึ้นในสาขาวิชา
ล้วนเป็นผลงานศิลปะซึ่งพิสูจน์ให้เป็นที่ยอมรับกันแล้ว
ศิลปินผู้สร้างลัทธิผลงานในแนวดังกล่าว เป็นศิลปิน
ที่มีฝีมือผลิตผลงานศิลปะเพื่อศิลปะ แต่เขาเหล่านั้น
เป็นศิลปินที่มีความรับผิดชอบต่องานแวดล้อมของ
สังคม ดังนั้น การสร้างลัทธิของเขาเหล่านั้น จึงเป็น
การสร้าง “ศิลปะเพื่อสาธารณะ” หรือ “ศิลปะเพื่อ
สังคม” อย่างแท้จริง



- ART LANDSCAPE ARCHITECTURE, INSTITUTE FOR FOREIGN CULTURAL RELATIONS, STUTTGART, 1983
- BIG ART BY ENVIRONMENTAL COMMUNICATIONS RUNNING PRESS PHILADELPHIA, PENNSYLVANIA, 1977

ภาควิชาเอก จิตรกรรม, ประติมากรรม, ภาพพิมพ์ และภาพถ่าย ชั้นปีที่ 4



นายวุฒิกร คงคา



นางสาวอศวิณีย์ นิรันดร์



นายพิไลต์ ประทุมชาติ



นายอุดม หวานจริง



นายอภิสิทธิ์ หนองบัว



นายณัฐกร ศรีทองมณี



นายวัชร กสินประดิษฐ์



นายภัทรุต ล้ำองรัตน์



นางสาวศิริวรรณ โพธิ์ไทย



นายชนินทร์ ผลผยอง



ภาควิชาเอก จิตรกรรม, ประติมากรรม, ภาพพิมพ์ และภาพถ่าย ชั้นปีที่ 5



นายธีระยุทธ จินประชา



นายสุวัฒน์ คำมา



นายประสาน เอนกอนันตพันธุ์



นางสาวกรรณา จันทรี



นายมานิตย์ คูหวัณศิลป์



นางสาวหฤทยา ชุมน้อย



นายสุรเดช ชามะ



นายสมชาย



นายสนธิ อรัญเจริญยิ่ง

